

Διεξαγωγή αποδείξεων - Ουγγαρία

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница [hu](#) е била наскоро променена. Езикова версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи. Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици [en](#) вече са преведени.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

- 1 Βάρος της απόδειξης
 - 1.1 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν το βάρος της απόδειξης;
 - 1.2 Υπάρχουν κανόνες που εξαιρούν ορισμένα πραγματικά περιστατικά από το βάρος της απόδειξης; Σε ποιες περιπτώσεις; Είναι δυνατό στις περιπτώσεις αυτές να προσκομισθούν αποδείξεις περί της μη ισχύος συγκεκριμένου νόμιμου τεκμηρίου;
 - 1.3 Σε ποιο βαθμό πρέπει το δικαστήριο να πεισθεί για ένα πραγματικό περιστατικό ώστε να βασίσει την απόφασή του στην ύπαρξη αυτού του πραγματικού περιστατικού;
- 2 Διεξαγωγή αποδείξεων
 - 2.1 Απαιτείται πάντοτε αίτηση διαδίκου για τη διεξαγωγή των αποδείξεων ή μπορεί ο δικαστής σε ορισμένες περιπτώσεις να πραγματοποιήσει τη διεξαγωγή των αποδείξεων αυτεπαγγέλτως;
 - 2.2 Ποιες είναι οι ενέργειες μετά την έγκριση της αίτησης διαδίκου σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων;
 - 2.3 Σε ποιες περιπτώσεις μπορεί το δικαστήριο να απορρίψει αίτηση διαδίκου για συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων;
 - 2.4 Ποια είναι τα διάφορα αποδεικτικά μέσα;
 - 2.5 Ποιες είναι οι μέθοδοι συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων από την κατάθεση μαρτύρων και σε τι διαφέρουν από τη συγκέντρωση αποδείξεων που προέρχονται από πραγματογνώμονα; Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την υποβολή γραπτών αποδεικτικών στοιχείων και εκθέσεων/γνωμοδοτήσεων πραγματογνωμόνων ;
 - 2.6 Υπάρχουν αποδεικτικά μέσα με μεγαλύτερη αποδεικτική αξία από τα άλλα;
 - 2.7 Είναι υποχρεωτική η χρήση συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών;
 - 2.8 Οι μάρτυρες υποχρεούνται από το νόμο να καταθέσουν;
 - 2.9 Σε ποιες περιπτώσεις οι μάρτυρες μπορούν να αρνηθούν να καταθέσουν;
 - 2.10 Μπορεί ένα πρόσωπο που αρνείται τη μαρτυρία να υποστεί κυρώσεις ή να εξαναγκασθεί να καταθέσει;
 - 2.11 Υπάρχουν πρόσωπα τα οποία δεν επιτρέπεται να εξετάζονται ως μάρτυρες;
 - 2.12 Ποιος είναι ο ρόλος του δικαστή και των διαδίκων κατά την εξέταση μάρτυρα; Υπό ποιους όρους μπορεί ένας μάρτυρας να εξεταστεί με τηλεδιάσκεψη ή άλλα τεχνικά μέσα;
- 3 Αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων
 - 3.1 Στις περιπτώσεις που τα αποδεικτικά στοιχεία δεν έχουν συγκεντρωθεί με νόμιμο τρόπο από διάδικο, μπορεί να τα χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για την έκδοση της απόφασής του;
 - 3.2 Γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία οι μαρτυρίες των διαδίκων;

1 Βάρος της απόδειξης

Το βάρος της απόδειξης φέρει ο διάδικος του οποίου τα συμφέροντα επηρεάζονται αρνητικά εάν η προσπάθεια προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων αποβεί ανεπιτυχής.

1.1 Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν το βάρος της απόδειξης;

Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, είναι υποχρέωση των διαδίκων να προσκομίσουν τα αναγκαία αποδεικτικά στοιχεία που θα επιτρέψουν στο δικαστήριο να αποφανθεί σχετικά με τη νομική τους διαφορά. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, οι νομικές συνέπειες της μη προσκόμισης αποδεικτικών στοιχείων εντός της καθορισμένης προθεσμίας ή της ελλιπούς διεξαγωγής αποδείξεων βαρύνουν τον διάδικο που φέρει το βάρος της απόδειξης. Σε γενικές γραμμές, τα πραγματικά περιστατικά που είναι απαραίτητα για να αποφανθεί το δικαστήριο επί μιας διαφοράς πρέπει να αποδεικνύονται από τον διάδικο που έχει συμφέρον να τα δεχτεί το δικαστήριο ως αληθή.

1.2 Υπάρχουν κανόνες που εξαιρούν ορισμένα πραγματικά περιστατικά από το βάρος της απόδειξης; Σε ποιες περιπτώσεις; Είναι δυνατό στις περιπτώσεις αυτές να προσκομισθούν αποδείξεις περί της μη ισχύος συγκεκριμένου νόμιμου τεκμηρίου;

Η ουγκρική νομοθεσία αποδέχεται την έννοια των τεκμηρίων (παραδοχές που πρέπει να θεωρούνται αληθείς ελλείψει αποδείξεων περί του αντιθέτου). Στο οικογενειακό δίκαιο, υπάρχει περιορισμένος αριθμός αμάχητων τεκμηρίων και πραγματικών περιστατικών για τα οποία ο νόμος δεν επιτρέπει ανταπόδειξη.

1.3 Σε ποιο βαθμό πρέπει το δικαστήριο να πεισθεί για ένα πραγματικό περιστατικό ώστε να βασίσει την απόφασή του στην ύπαρξη αυτού του πραγματικού περιστατικού;

Οι ουγκρικοί κανόνες πολιτικής δικονομίας δεν προβλέπουν ελάχιστο βαθμό βεβαιότητας του δικαστηρίου. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, το δικαστήριο δεν περιορίζεται στην εφαρμογή ειδικών επίσημων κανόνων, μεθόδων ή μέσων απόδειξης και είναι ελεύθερο να βασίζεται σε αποδεικτικά στοιχεία προερχόμενα από τους διαδίκους ή σε οποιαδήποτε άλλα στοιχεία κατάλληλα για τη στοιχειοθέτηση των πραγματικών περιστατικών της υπόθεσης. Αυτό, ωστόσο, δεν ισχύει για τα προβλεπόμενα από τον νόμο τεκμήρια, μεταξύ άλλων και για τις νομοθετικές διατάξεις που ορίζουν ότι ορισμένα πραγματικά περιστατικά πρέπει να θεωρούνται αληθή εκτός εάν προσκομιστούν αποδείξεις περί του αντιθέτου. Το δικαστήριο στοιχειοθετεί τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης συγκρίνοντας τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται από τους διαδίκους και άλλα που προκύπτουν κατά τη διαδικασία παράθεσης των πραγματικών περιστατικών. Το δικαστήριο εκτιμά τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία στο σύνολό τους και εκδίδει απόφαση σύμφωνα με την πεποίθησή του.

2 Διεξαγωγή αποδείξεων

Το δικαστήριο προβαίνει σε διεξαγωγή αποδείξεων για να στοιχειοθετήσει τα πραγματικά περιστατικά που είναι αναγκαία για αποφανθεί επί μιας διαφοράς.

2.1 Απαιτείται πάντοτε αίτηση διαδίκου για τη διεξαγωγή των αποδείξεων ή μπορεί ο δικαστής σε ορισμένες περιπτώσεις να πραγματοποιήσει τη διεξαγωγή των αποδείξεων αυτεπαγγέλτως;

Σε γενικές γραμμές, τα πραγματικά περιστατικά που είναι απαραίτητα για την έκδοση απόφασης επί μιας διαφοράς πρέπει να αποδεικνύονται από τον διάδικο που έχει συμφέρον να τα δεχτεί το δικαστήριο ως αληθή. Το δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσκόμιση αποδείξεων αυτεπαγγέλτως, εάν αυτό επιτρέπεται από τον νόμο.

2.2 Ποιες είναι οι ενέργειες μετά την έγκριση της αίτησης διαδίκου σχετικά με τη διεξαγωγή αποδείξεων;

Εξετάζονται μάρτυρες, λαμβάνονται γνωμοδοτήσεις από διορισμένους πραγματογνώμονες και, εάν χρειάζεται, εξετάζονται και οι πραγματογνώμονες. Διενεργούνται αυτοψίες και οι κάτοχοι έγγραφων και υλικών αποδείξεων καλούνται να προσκομίσουν αυτές τις αποδείξεις.

2.3 Σε ποιες περιπτώσεις μπορεί το δικαστήριο να απορρίψει αίτηση διαδίκου για συγκέντρωση αποδεικτικών στοιχείων;

Το δικαστήριο δεν δεσμεύεται από καμία αίτηση ή απόφαση για την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων. Το δικαστήριο μπορεί να απορρίψει αίτηση για την προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων ή να ακυρώσει αίτηση που είχε προηγουμένως γίνει δεκτή για την προσκόμιση αποδείξεων (ή την εκ νέου υποβολή αποδεικτικών στοιχείων ή την προσκόμιση περαιτέρω αποδείξεων), εάν τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία δεν είναι αναγκαία για την έκδοση απόφασης επί της διαφοράς. Εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά από τον νόμο, το δικαστήριο πρέπει να απορρίψει αίτηση για προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων εάν ο διάδικος δεν την υποβάλει εντός της καθορισμένης προθεσμίας με δική του υπαιτιότητα, ή εάν η αίτηση υποβλήθηκε κατά τρόπο ασύμβατο με τη δέουσα διαδικασία.

2.4 Ποια είναι τα διάφορα αποδεικτικά μέσα;

Τα αποδεικτικά μέσα περιλαμβάνουν αποδείξεις που λαμβάνονται από μάρτυρες, πραγματογνωμοσύνες, αυτοψίες και έγγραφες και υλικές αποδείξεις. Δεν μπορούν να γίνουν ένορκες βεβαιώσεις κατά τη διαδικασία.

2.5 Ποιες είναι οι μέθοδοι συγκέντρωσης αποδεικτικών στοιχείων από την κατάθεση μαρτύρων και σε τι διαφέρουν από τη συγκέντρωση αποδείξεων που προέρχονται από πραγματογνώμονα; Ποιοι είναι οι κανόνες που διέπουν την υποβολή γραπτών αποδεικτικών στοιχείων και εκθέσεων/γνωμοδοτήσεων πραγματογνώμωνων ;

Σύμφωνα με την αρχή της άμεσης απόδειξης, κατά γενικό κανόνα οι μάρτυρες και οι πραγματογνώμονες καταθέτουν στοιχεία σε άμεση ακρόαση.

Οι έγγραφες αποδείξεις πρέπει να προσκομίζονται από τον διάδικο που φέρει το βάρος της απόδειξης με τη μορφή συνημμένου εγγράφου ή να προσκομίζονται στην ακρόαση με τη μορφή εγγράφου που υποστηρίζει τα επίμαχα αποδεικτικά στοιχεία. Κατόπιν αιτήματος αυτού του διαδίκου, ο αντίδικος μπορεί επίσης να κληθεί από το δικαστήριο να προσκομίσει οποιοδήποτε έγγραφο έχει στην κατοχή του το οποίο πρέπει επίσης να κοινοποιηθεί ή να προσκομιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του αστικού δικαίου. Εάν το έγγραφο βρίσκεται στην κατοχή τρίτου που δεν εμπλέκεται στη διαδικασία, ο εν λόγω τρίτος πρέπει να εξεταστεί ως μάρτυρας και, ταυτόχρονα, υποχρεούται να προσκομίσει το σχετικό έγγραφο. Εάν το έγγραφο που αναφέρεται ως έγγραφη απόδειξη βρίσκεται στην κατοχή δικαστηρίου, άλλης αρχής, συμβολαιογράφου αστικού δικαίου ή οργανισμού και ο διάδικος δεν μπορεί να απαιτήσει ο ίδιος την κοινοποίησή του, το δικαστήριο λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για την απόκτηση του εγγράφου κατόπιν αιτήματος του διαδίκου.

2.6 Υπάρχουν αποδεικτικά μέσα με μεγαλύτερη αποδεικτική αξία από τα άλλα;

Γενικά, όχι.

2.7 Είναι υποχρεωτική η χρήση συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων για την απόδειξη ορισμένων πραγματικών περιστατικών;

Γενικά, δεν υπάρχει τέτοια υποχρέωση. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, για παράδειγμα σε διαδικασίες για την κήρυξη της ανικανότητας ενός προσώπου, το δικαστήριο οφείλει να καλέσει ψυχίατρο ως ιατρικό πραγματογνώμονα για να αξιολογήσει τη διανοητική κατάσταση του εναγομένου.

2.8 Οι μάρτυρες υποχρεούνται από το νόμο να καταθέσουν;

Ναι, αλλά σε ορισμένες περιπτώσεις μπορούν να αρνηθούν να καταθέσουν.

2.9 Σε ποιες περιπτώσεις οι μάρτυρες μπορούν να αρνηθούν να καταθέσουν;

Τα ακόλουθα πρόσωπα μπορούν να αρνηθούν να δώσουν κατάθεση:

- οι συγγενείς οποιοδήποτε από τους διαδίκους
- πρόσωπο που με την κατάθεσή του θα κατηγορούσε τον εαυτό του ή συγγενή του για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος σε σχέση με το υπό εξέταση ζήτημα
- δικηγόροι, ιατροί ή οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο δεσμεύεται από το επαγγελματικό απόρρητο, εάν η κατάθεσή τους θα συνεπαγόταν την παράβαση της υποχρέωσής τους για τήρηση του απορρήτου, εκτός εάν ο ενδιαφερόμενος τους απαλλάξει από αυτή την υποχρέωση
- διαμεσολαβητές/πραγματογνώμονες σε διαδικασίες διαμεσολάβησης σε σχέση με τη διαφορά
- πρόσωπα που δεσμεύονται από υποχρέωση εχεμύθειας ως προς θέματα επιχειρηματικού απορρήτου σε υποθέσεις στις οποίες η μαρτυρική τους κατάθεση θα συνεπαγόταν παράβαση της υποχρέωσης εχεμύθειας
- πάροχοι οπτικοακουστικού περιεχομένου και πρόσωπα που έχουν εργασιακή ή παρόμοια σχέση με τους εν λόγω παρόχους, όσον αφορά θέματα στα οποία η κατάθεσή τους θα συνεπαγόταν την αποκάλυψη της ταυτότητας του προσώπου που τους παρείχε πληροφορίες στο πλαίσιο της δραστηριότητάς τους υπό την ιδιότητα των παρόχων οπτικοακουστικού περιεχομένου.

2.10 Μπορεί ένα πρόσωπο που αρνείται τη μαρτυρία να υποστεί κυρώσεις ή να εξαναγκασθεί να καταθέσει;

Το δικαστήριο μπορεί να απαιτήσει την πληρωμή των εξόδων και να επιβάλει πρόστιμο στις εξής περιπτώσεις:

- σε μάρτυρα ή πραγματογνώμονα που δεν εμφανίστηκε ενώπιον του δικαστηρίου παρά τη νόμιμη κλήτευσή του (διαταγή) και δεν έχει δικαιολογήσει εκ των προτέρων την απουσία του με βάσιμη αιτιολογία ή αποχώρησε από το δικαστήριο χωρίς άδεια
- σε μάρτυρα που αρνείται να καταθέσει ή να συνεργαστεί, ή σε πραγματογνώμονα που αρνείται να υποβάλει τη γνωμοδότησή του, χωρίς να προβάλλει κάποιον λόγο ή παρά την οριστική απόφαση του δικαστηρίου και αφού έχει προειδοποιηθεί για τις συνέπειες

- σε πραγματογνώμονα που δεν υποβάλλει την γνωμοδότησή του εντός εύλογης χρονικής περιόδου χωρίς να αιτιολογήσει αυτή την καθυστέρηση ή παραλείπει να ενημερώσει το δικαστήριο για την προβλεπόμενη καθυστέρηση εντός της προθεσμίας που ορίζεται για τον σκοπό αυτό.

Το δικαστήριο μπορεί επίσης να διατάξει τη βίαιη προσαγωγή μάρτυρα ή πραγματογνώμονα που απουσιάζει (ή έχει αποχωρήσει) από τη δίκη. Ο μάρτυρας ή ο πραγματογνώμονας πρέπει να προσαχθεί διά της βίας στο δικαστήριο αν κατ' επανάληψη δεν έχει εμφανιστεί ενώπιον του δικαστηρίου παρά τη νόμιμη κλήτευσή του (διαταγή) και δεν έχει δικαιολογήσει εκ των προτέρων την απουσία του με βάσιμη αιτιολογία, ή αν αποχωρήσει χωρίς άδεια. Η αμοιβή πραγματογνώμονα που δεν υποβάλλει γνωμοδότηση εντός εύλογου χρονικού διαστήματος μπορεί να μειωθεί.

Τα ανωτέρω μέτρα καταναγκασμού δεν λαμβάνονται έναντι ανήλικων μαρτύρων ηλικίας κάτω των 14 ετών. Αν ο νόμιμος αντιπρόσωπος του ανηλίκου δεν είναι σε θέση να αποδείξει ότι δεν ευθύνεται ο ίδιος για τη μη εμφάνιση του ανηλίκου μάρτυρα στο δικαστήριο, ο αντιπρόσωπος υπόκειται σε κυρώσεις ή καλείται να καταβάλει τα σχετικά έξοδα.

2.11 Υπάρχουν πρόσωπα τα οποία δεν επιτρέπεται να εξετάζονται ως μάρτυρες;

Πρόσωπα που δεν αναμένεται να δώσουν αξιόπιστη κατάθεση λόγω σωματικής ή διανοητικής αναπηρίας δεν μπορούν να εξεταστούν ως μάρτυρες.

Οι μάρτυρες που δεν έχουν απαλλαγεί από την υποχρέωσή τους για τήρηση απορρήτου δεν μπορούν να εξεταστούν σε υποθέσεις που αφορούν διαβαθμισμένες πληροφορίες.

Ανήλικοι κάτω των 14 ετών μπορούν να εξεταστούν ως μάρτυρες μόνον εάν θεωρείται ότι αποτελούν τη μοναδική πηγή αποδεικτικών στοιχείων.

2.12 Ποιος είναι ο ρόλος του δικαστή και των διαδίκων κατά την εξέταση μάρτυρα; Υπό ποιους όρους μπορεί ένας μάρτυρας να εξεταστεί με τηλεδιάσκεψη ή άλλα τεχνικά μέσα;

Οι μάρτυρες εμφανίζονται στη δίκη με κλήτευση του δικαστηρίου, όπου καταρχήν εξετάζονται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή, στην περίπτωση μονομελούς, από τον δικαστή που εκδικάζει την υπόθεση. Τα άλλα μέλη του δικαστηρίου μπορούν επίσης να υποβάλουν ερωτήσεις στους μάρτυρες. Οι διάδικοι μπορούν επίσης να θέτουν ερωτήσεις. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου μπορεί επίσης να επιτρέψει στους διαδίκους, κατόπιν αιτήματός τους, να απευθύνουν τις ερωτήσεις τους απευθείας στον μάρτυρα. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου αποφασίζει εάν θα επιτρέψει στους διαδίκους να θέσουν ερωτήσεις απευθείας στον μάρτυρα.

Σε δίκες εξαιρετικής σημασίας [αγωγές για την εκτέλεση ή θεμελίωση αξιώσεων πληρωμής ποσών που υπερβαίνουν τα 400 εκατομμύρια ουγγρικά φιορίνια, οι οποίες υπάγονται στην αρμοδιότητα των περιφερειακών δικαστηρίων (*törvényszék*)], ο πρόεδρος του δικαστηρίου διευθύνει την ακροαματική διαδικασία, αλλά οι διάδικοι μπορούν να θέτουν ερωτήσεις απευθείας στους μάρτυρες. Μετά τους διαδίκους, ο πρόεδρος και τα λοιπά μέλη της σύνθεσης του δικαστηρίου μπορούν επίσης να υποβάλουν ερωτήσεις στους μάρτυρες. Εάν κανένας από τους διαδίκους δεν επιθυμεί να ασκήσει το ανωτέρω δικαίωμα, οι μάρτυρες εξετάζονται καταρχάς από τον πρόεδρο του δικαστηρίου, κατόπιν από τα άλλα μέλη του δικαστηρίου και τέλος από τον διάδικο που ζητεί την εξέταση του μάρτυρα, ενώ στη συνέχεια μπορεί και ο αντίδικος να υποβάλει ερωτήσεις. Ο αντίδικος μπορεί να προβάλει ένσταση σε οποιαδήποτε ερώτηση τίθεται από διάδικο στον μάρτυρα η οποία ενδέχεται να επηρεάσει αθέμιτα την απάντηση του μάρτυρα, υποδεικνύει συγκεκριμένη απάντηση, δεν σχετίζεται με την υπόθεση ή αφορά πραγματικό περιστατικό που έχει ήδη διευκρινιστεί. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου αποφασίζει αν θα κάνει δεκτή την ένσταση κατά της ερώτησης.

3 Αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων

Το δικαστήριο στοιχειοθετεί τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης συγκρίνοντας τα αποδεικτικά στοιχεία που υποβάλλονται από τους διαδίκους και άλλα που προκύπτουν κατά τη διαδικασία παράθεσης των πραγματικών περιστατικών. Το δικαστήριο εκτιμά τα διαθέσιμα αποδεικτικά στοιχεία στο σύνολό τους και εκδίδει απόφαση σύμφωνα με την πεποίθησή του.

3.1 Στις περιπτώσεις που τα αποδεικτικά στοιχεία δεν έχουν συγκεντρωθεί με νόμιμο τρόπο από διάδικο, μπορεί να τα χρησιμοποιήσει το δικαστήριο για την έκδοση της απόφασής του;

Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτώνται παράνομα μπορούν να ληφθούν υπόψη σε αστικές διαδικασίες, αλλά εάν αυτά τα στοιχεία παραβιάζουν τα δικαιώματα προστασίας της ιδιωτικής ζωής, ο διάδικοι που υποβάλλει τα στοιχεία μπορεί να διωχθεί για την παράβαση αυτή. Σε διοικητικές διαδικασίες –δεδομένου ότι σε αυτές τις διαδικασίες ο προσφεύγων αμφισβητεί τη νομική εγκυρότητα διοικητικής απόφασης– τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία αντιμετωπίζονται διαφορετικά, δηλαδή οι αποδείξεις που σχετίζονται με πραγματικό περιστατικό που αποτελεί τη βάση της απόφασης διοικητικής αρχής, οι οποίες δεν έχουν αποκτηθεί νόμιμα στο πλαίσιο των ενεργειών της αρχής πριν από τη διαδικασία, δεν είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται στη δίκη ως έγκυρα αποδεικτικά στοιχεία για τη νομιμότητα της απόφασης.

3.2 Γίνονται δεκτές ως αποδεικτικά στοιχεία οι μαρτυρίες των διαδίκων;

Ναι, όμως το αληθές της κατάθεσης θα εκληφθεί ως δεδομένο από το δικαστήριο μόνον εάν ο αντίδικος δεν το αμφισβητήσει και το δικαστήριο δεν έχει αμφιβολίες για το αληθές της κατάθεσης. Σε κάθε άλλη περίπτωση, το περιεχόμενο της κατάθεσης υπόκειται στο βάρος της απόδειξης.

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.

Τελευταία επικαιροποίηση: 16/10/2017